

Sutto jāt kud.

Ei nā isseennast.

Rikas ja wågga sitke mees olli ühhel pühhapával foggematta kirrikusse läinud. Ja just sel pühhal olli jutlušse allus seddarvissi, et öppetajal paljo olli rákimist armastusse annetest. Kui ta koeo läks, ütles ta: „Öppetaja rákis tånnna ni paljo armastusse andmisted, et se wiſt iggaühhe süddamesse läks, mul ooleks praego wågga suur tahtminne, kerjama miñna.”

Suretülli furus.

Suretülli wåe seersant lähhåb soldati jure, kes suretülli jures wahhi peal. Seersant küsib: „Kule, ütle mulle, kui suur on finno suurtük?” — Soldat seisab wait. — „No ütle agga peale!” — Soldat ei lause veelgi mušta egga walget. — Bimaks ütlev seersant: „Ma nåän, sa kardad, — agga wašta mulle, nago sa ennese wårilissile waštaks?” — Siis pahwatas soldati su lahti, ütles täie

fuga naerdes: „Kui teie ašsemel minno ennese wårilinne sedda ooleks küssinud, siis ma ütleks tale: pea su, finna lurjuš, mis sinnul minno suretükkiga teggemist!”

Mees ja naene.

Üks mees fatjuš ennast omma abbitasa hobiaide eest laua alla warjata. Kui se tedda ennam ommal wiſil heaſte armastada ei woinud, kahwatas: „Silma pilk tulled sa laua alt wålja!” „Ei tulle agga mitte” wästas mees laua alt; „ma tahhan ommetige wadata, kes perremees maeas, kaš minna woi finna!”

Tüttarlaps.

Üks nelja aastane tüttarlaps, kes omma emmaga eßimiest korda mõisas sakste toas olli, kulis klawweri mängimist ja laulmist ja hakkaš nutma. Saksad, kes sedda näggid, küsisisid lapse kaeſt: „Miks sa nuttad?” Zah, mem ütles allati, kui m'e surreme, siis same taewa,